

UZASADNIENIE

W dniu 24 marca 2010 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wydał decyzję znak (...)w której, po rozpatrzeniu wniosku (...)Biuro Usług (...) sp. z o.o.w S., w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej zespołu elektrowni wiatrowych o nazwie Farma Wiatrowa „K.” stwierdził, że na (...) S.A.w G.nie ciąży obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej zespołu elektrowni wiatrowych o nazwie Farma Wiatrowa (...)

Z uzasadnienia decyzji wynika, że Prezes URE dokonując rozstrzygnięcia wziął pod uwagę, że obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059) aktualizuje się w przypadku zaistnienia jednocześnie następujących przesłanek:

- żądający zawarcia umowy ma tytuł prawny do korzystania z obiektu, do którego paliwa gazowe lub energia mają być dostarczone,
- istnieją techniczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania paliw lub energii,
- istnieją ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania paliw lub energii,
- żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru.

W ocenie Prezesa URE nie zostały w rozpatrywanej przez niego sprawie spełnione wszystkie powyższe przesłanki, brak jest bowiem możliwości technicznych przyłączenia farmy wiatrowej „K.” do sieci elektroenergetycznej. Powyższe ustalenie wynika faktu, że przedsiębiorca (...) S.A.po złożeniu przez (...)Biuro Usług (...)wniosku o określenie warunków przyłączenia farmy wiatrowej przeprowadziło postępowanie, w toku którego sporządzono dokument pt. „Ekspertyza wpływu przyłączenia farmy wiatrowej „K.” o mocy 48 MW na pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego”. Wg. powyższej ekspertyzy, już przed uruchomieniem farmy wiatrowej, we wszystkich analizowanych wariantach przeciążeniu ulegają niektóre linie 110 kV na terenie (...) S.A., tym samym konieczne staje się podjęcie działań modernizacyjnych (zwiększenie mocy przesyłowej), wynikających z pracy sieci w stanie wyjściowym bez pracy farmy wiatrowej „K.”. Przyłączenie farmy wiatrowej spowoduje dalsze dociążenie poszczególnych linii 110 kV w wariantcie I rozwoju energetyki wiatrowej, dla kilku linii 110 kV wymagane będzie w związku z tym podjęcie dodatkowych modernizacji lub przebudów sieci. Prezes URE wskazał, że wg. ekspertyzy, stopień obciążenia (przeciążenia) linii 110 kV w analizowanych stanach remontowych n-2, jest wyższy, niż dla stanów n-1, a uruchomienie przedmiotowej farmy wiatrowej spowoduje dalsze nawarstwienie przeciążeń wielu linii 110 kV. W ocenie Prezesa, powyższe okoliczności wynikające z „Ekspertyzy (...)” decydują o nieistnieniu warunków technicznych przyłączenia do sieci elektroenergetycznej (...) S.A.farmy wiatrowej „K.” – a w związku z tym, wniosek (...)o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farmy nie mógł zostać rozpatrzony pozytywnie.

Od powyższej decyzji Prezesa URE odwołanie wniósł (...) Biuro Usług (...) sp. z o.o. w S.. Powód decyzję Prezesa zaskarżył w całości i zarzucił jej:

1. naruszenie prawa materialnego, a to art. 7 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, poprzez ich błędne zastosowanie i przyjęcie, że w niniejszej sprawie, nie ma publicznoprawnego obowiązku przyłączenia farmy wiatrowej „K.” do sieci elektroenergetycznej, gdyż brak jest technicznych warunków przyłączenia do sieci, podczas gdy:

a) pozwany poczynił ustalenie o braku możliwości technicznych przyłączenia rzekomo na podstawie ekspertyzy wpływu przyłączenia farmy wiatrowej „K.” o mocy 48 MW na pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, tymczasem Ekspertyza zawiera zupełnie inne wnioski, niż twierdzi w decyzji pozwany - mówi bowiem o istnieniu możliwości przyłączenia, po dokonaniu niezbędnych modernizacji sieci;

b) możliwość przyłączenia potwierdził operator systemu, (...) spółka akcyjna w G., opracowując projekt warunków przyłączenia, oraz (...) S.A.– wiążąco uzgadniając ten projekt w trybie § 8 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. nr 93 poz. 623, ze zmianami);

c) wyników Ekspertyzy co do istnienia możliwości przyłączenia w toku postępowania nie kwestionował zainteresowany, przeciwnie, dla uzasadnienia swego stanowiska w postępowaniu przed pozwanym w piśmie z 15 stycznia 2010 r. s. 2 wskazywał że wyniki Ekspertyzy nie mogą być wiążące;

d) w sprawie zostały opracowane i uzgodnione z Operatorem Systemu Przesyłowego (OSP) warunki przyłączenia, i już po otrzymaniu uzgodnienia zainteresowany dowolnie zmienił stanowisko i odmówił przyłączenia FW K. do sieci;

2. naruszenie prawa proceduralnego, tj.

a) art. 77 § 1 w związku z art. 84 § 1 k.p.a. poprzez niedopuszczenie dowodu z opinii biegłego i poczynienie ustaleń przez pozwanego we własnym zakresie na okoliczność istnienia technicznych możliwości przyłączenia mimo, że pozwany nie dysponuje wiadomościami specjalnymi w tym zakresie;

b) art. 77 § 1 w związku z art. 78 § 1 k.p.a. poprzez odmowę dopuszczenia dowodu wnioskowanego przez stronę - zażądania od zainteresowanego projektu warunków przyłączenia nr (...) dla farmy wiatrowej „K.”, które zostały opracowane przez zainteresowanego i przedstawione do uzgodnienia OSP dnia 18 grudnia 2008 r. oraz odpowiedzi OSP na wniosek o uzgodnienie ww. warunków przyłączenia, podczas gdy dokumenty te miały dla sprawy istotne znaczenie;

c) art. 8 k.p.a. - zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa oraz art. 32 Konstytucji RP - zasady równości wobec prawa – poprzez orzeczenie w sposób odbiegający od dotychczasowego orzecznictwa Prezesa URE, w szczególności, od decyzji wydanych w ramach (...) Oddziału Terenowego (...) w S. z dnia 5 lutego 2010 r. znak (...) oraz z dnia 15 stycznia 2010 r. nr (...) (FW R. i FW K. II), gdzie w takim samym stanie faktycznym, z faktu sporządzenia projektu warunków przyłączenia i uzgodnienia go z OSP, Prezes URE wywiódł wniosek o istnieniu technicznych i ekonomicznych warunków przyłączenia;

d) art. 98 k.p.a. oraz art. 13 § 2 k.p.a. poprzez: nieprzeprowadzenie rozprawy administracyjnej, brak odpowiedzi na wniosek powoda o organizację spotkania lub rozprawy, oraz niewykazanie żadnej własnej inicjatywy w zakresie możliwości ugodowego załatwienia sprawy; pozwany nie uwzględnił starań powoda co do ugodowego załatwienia sprawy pomimo wyraźnych, powtarzanych wniosków w tym zakresie i pomimo istnienia wielu skonkretyzowanych pozytywnych przesłanek co do możliwości zawarcia ugody;

e) art. 7 w związku z art. 77 § 1 k.p.a. poprzez niepodjęcie żadnych czynności służących merytorycznemu rozpoznaniu sprawy i ograniczeniu się do ogólnikowego wezwania stron do przedstawienia stanowisk i wyjaśnień, podczas gdy sprawa wymagała od pozwanego podjęcia czynności prowadzących do orzeczenia umowy o przyłączenie do sieci, na podstawie gotowego - uzgodnionego już wiążąco z OSP w trybie § 8 ust. 3 pkt 1 Rozporządzenia Systemowego - projektu warunków przyłączenia do sieci;

3. naruszenie art. 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i pominięcie obowiązku dokonywania wykładni prawa krajowego w sposób zapewniający pełną skuteczność prawa wspólnotowego, to jest niezastosowanie art. 1 Dyrektywy 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich z 27. 10.2001 poz. L 283/33) oraz art. 3 ust. 1 i 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy (...) oraz (...) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z 5.06.2009 poz. L 140/16),

to jest takiej wykładni prawa, która realizuje obowiązek wspierania rozwoju odnawialnych źródeł energii przez organy Państw Członkowskich Unii Europejskiej

W związku z powyższymi zarzutami, powód wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonej Decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez orzeczenie zawarcia umowy o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej zespołu elektrowni wiatrowych o nazwie Farma Wiatrowa K. zlokalizowanej na terenie gminy K. przez Zainteresowanego – (...) spółkę akcyjną G.z powodem - (...) Biuro Usług (...) w S., o treści równoważącej interesy zainteresowanego i powoda, i w tym celu wniósł o zażądanie od zainteresowanego w trybie art. 248 § 1 k.p.c.:

a) projektu warunków przyłączenia nr (...) dla farmy wiatrowej „K.”, które zostały opracowane przez zainteresowanego i przedstawione przez zainteresowanego do uzgodnienia z OSP dnia 18 grudnia 2008 r.,

b) odpowiedzi OSP na wniosek o uzgodnienie w/w warunków przyłączenia,

c) projektu umowy o przyłączenie, opracowanego na podstawie powyższego projektu warunków przyłączenia, zgodnie z § 8 ust. 6 Rozporządzenia Systemowego, lub ewentualnie, o zobowiązanie powoda do przedstawienia projektu umowy opracowanego na podstawie projektu warunków przyłączenia nr (...), po wcześniejszym uzyskaniu powyższego projektu warunków przyłączenia od Zainteresowanego,

lub ewentualnie

2. uchylenie zaskarżonej Decyzji i przekazanie sprawy pozwanemu do ponownego rozpoznania;

3. zażądanie w trybie art. 248 § 1 k.p.c. od zainteresowanego dokumentów: projektu warunków przyłączenia nr (...) dla FW K., które zostały opracowane przez zainteresowanego i przedstawione do uzgodnienia OSP dnia 18 grudnia 2008 r. oraz odpowiedzi OSP na wniosek o uzgodnienie w/w warunków przyłączenia i przeprowadzenie dowodu z tych dokumentów na okoliczność sporządzenia przez zainteresowanego warunków przyłączenia dla FW K. i uzgodnienia ich z OSP oraz tego, że istnieją techniczne możliwości przyłączenia FW K. do sieci (warunki techniczne przyłączenia);

4. zażądanie w trybie art. 248 § 1 k.p.c. od pozwanego decyzji z dnia 5 lutego 2010 r. znak (...) oraz z dnia 15 stycznia 2010 r. nr (...), to jest decyzji dotyczących podobnych spraw wydanych w ramach (...) Oddziału Terenowego (...) w S., które dowodzą, że prawidłowy przebieg postępowania i prawidłowa ocena pozwanego powinna prowadzić do wniosku o istnieniu technicznych warunków przyłączenia FW K. do sieci,

5. o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność istnienia technicznych warunków przyłączenia FW K. do sieci elektroenergetycznej zainteresowanego;

6. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania powód wskazał, że w toku postępowania administracyjnego Prezes URE nie przeprowadził postępowania dowodowego opierając się jedynie na sporządzonej na zlecenie zainteresowanego „Ekspertyzy wpływu przyłączenia farmy wiatrowej „K.” o mocy 48 MW na pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego”, dodatkowo traktując wynikające z niej wnioski wybiórczo. W ocenie powoda, dokładna analiza treści „Ekspertyzy (...)” prowadzić musi do wniosku, że możliwym jest z punktu widzenia technicznego podłączenie farmy wiatrowej „K.” do Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, konieczne są jedynie wskazane w „Ekspertyzie (...)” prace modernizacyjne sieci. Powód zarzucił pozwanemu, że ten dokonał istotnych ustaleń w sprawie bez powołania biegłego, a dokonanie prawidłowych ustaleń w sprawie wymagało wiadomości specjalnych, których Prezes URE nie posiada. Ponadto w ocenie powoda fakt istnienia warunków technicznych przyłączenia farmy wiatrowej „K.” do sieci zainteresowanego dowodzi to, że w niniejszej sprawie został przez operatora systemu dystrybucyjnego opracowany projekt warunków przyłączenia nr (...) dla FW K., który został uzgodniony z operatorem systemu przesyłowego. W ocenie powoda,

stworzenie warunków przyłączenia i uzgodnienie ich z operatorem systemu przesyłowego świadczy o błędnej interpretacji przez pozwanego wyników „Ekspertyzy (...)” i potwierdza istnienie warunków technicznych przyłączenia FW „K.” do sieci dystrybucyjnej.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 3 stycznia 2012 r. (k. 94-97), pozwany wniósł o oddalenie odwołania. Uzasadniając swoje stanowisko Prezes URE podtrzymał swoją argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji, a odnoszącą się do faktu nieistnienia technicznych warunków przyłączenia do sieci i dostarczania energii. Pozwany zauważył, że powodowi nie zostały wydane warunki przyłączenia do sieci przez zainteresowanego i nie został mu przedstawiony projekt umowy o przyłączenie – a jedynie wydanie warunków przyłączenia stanowi potwierdzenie przez przedsiębiorstwo istnienia technicznych

i ekonomicznych warunków przyłączenia. Jednocześnie pozwany podnosi nowe okoliczności uzasadniające w jego ocenie zasadność wydanej uprzednio decyzji. Pozwany wskazuje, że ustawa z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 21, poz. 104) weszła w życie w toku prowadzonego postępowania, tj. w dniu 11 marca 2011 r. Przepisy te wprowadziły nowe wymogi względem podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej. Ustawodawca w powyższej nowelizacji wprowadził m. in. obowiązek wniesienia zaliczki na poczet opłaty za przyłączenie do sieci, a także dostarczenia wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, które powinny stwierdzać dopuszczalność lokalizacji danego źródła energii na terenie objętym planowaną inwestycją, która jest objęta wnioskiem o określenie warunków przyłączenia. Przepisy nowelizacji znajdują zastosowanie do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji – przy czym przepisy te mają zastosowanie do spraw, w których co prawda wydano decyzję przed wejściem w życie nowelizacji, ale decyzja ta na skutek zaskarżenia nie stała się jeszcze prawomocna. Wobec powyższego w stosunku do powoda zaktualizował się obowiązek określony w art. 7 ust. 2 ustawy nowelizującej, zgodnie z którym „Jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 8a ustawy zmienianej w art. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożył wniosek o określenie warunków przyłączenia i nie zostały mu wydane warunki przyłączenia do sieci, wnosi zaliczkę oraz dostarcza, w terminie 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, właściwemu przedsiębiorstwu energetycznemu dokument, o którym mowa w art. 7 ust. 8d ustawy zmienianej w art. 1 wskazujący na możliwość lokalizacji inwestycji, której dotyczy wniosek o określenie warunków przyłączenia.”. Jak podnosi pozwany, powód nie wywiązał się terminowo z nałożonego przez ustawodawcę obowiązku, i nie uiścił zaliczki oraz nie dołączył do wniosku stosownych wypisów lub wyrysów z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Wobec powyższego – w ocenie pozwanego – decyzja o odmowie zawarcia umowy z zainteresowanym był uzasadniona.

W piśmie procesowym z dnia 3 stycznia 2012 r. zainteresowany (...) S.A. wniósł o oddalenie odwołania powoda w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu swojego stanowiska zainteresowany wskazał, że nie wydał powodowi warunków przyłączenia do sieci, a jedynie prowadził postępowanie, mające na celu ustalenie istnienia, bądź nieistnienia warunków przyłączenia do sieci, w toku którego podjął czynności zmierzające do uzyskania stanowiska operatora systemu przesyłowego i w którego toku sporządzono jedynie projekt warunków przyłączenia, który nie jest tożsamy

z wydaniem przez przedsiębiorcę ostatecznych warunków przyłączenia. Dodatkowo zainteresowany podtrzymał argumentację dotyczącą odmowy przyłączenia powoda do sieci

i stwierdził, że nadal istnieje brak technicznych warunków przyłączenia farmy wiatrowej „K.” do sieci. Aby takie przyłączenie stało się możliwe niezbędne jest przeprowadzenie szeregu inwestycji wzmacniających sieci 110 kV należących do (...) S.A.,

a nadto modernizacja bardzo wielu elementów infrastruktury elektroenergetycznej w sieciach nie tylko zainteresowanego, ale i sąsiednich operatorów dystrybucyjnych.

W piśmie z dnia 7 lutego 2012 r. (k. 118-120) powód odniósł się do twierdzenia Prezesa URE, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz zmianie niektórych innych ustaw, powód miał obowiązek uiścić zaliczkę i dostarczyć dokumenty wskazujące na możliwość lokalizacji inwestycji, której dotyczył wniosek o określenie warunków przyłączenia – którego to obowiązku nie wypełnił, co jest kolejnym argumentem

świadczącym o trafności rozstrzygnięcia decyzji Prezesa URE. W ocenie powoda argumentacja ta jest chybiona. Art. 7 ust. 1 i 2 ustawy nowelizującej nie odnosi się do sytuacji, w której został złożony wniosek o przyłączenie i jeszcze przed wejściem w życie tej nowelizacji, przedsiębiorstwo energetyczne odmówiło wydania warunków przyłączenia. W ocenie powoda w przypadku odmownej decyzji przedsiębiorstwa energetycznego co do wydania warunków przyłączenia, wniesienie zaliczki na poczet opłaty za przyłączenie do sieci oraz uzupełnienie wniosku o kolejne dokumenty jest bezprzedmiotowe - nielogicznym jest uzupełnianie wniosku o przyłączenie w sytuacji, kiedy został on już rozpatrzony negatywnie. W ocenie powoda jego stanowisko potwierdza brzmienie art. 7 ust. 3 ustawy nowelizującej i art. 7 ust. 8j ustawy Prawo energetyczne.

Na rozprawie w dniu 16 lutego 2012 r. pełnomocnik powoda wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Strony podtrzymał swoje stanowiska do końca procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lutego 2007 r. (...)Biuro Usług (...) sp. z o.o.w S.przekazał (...) S.A.w G.wniosek o określenie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej zespołu elektrowni wiatrowych „K.” o mocy 48 MW zlokalizowanej w miejscowości K.. W dniu 11 lipca 2008 r., pierwotny wniosek został zmieniony wnioskiem, o określenie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej powyższej farmy wiatrowej z tym, że o mocy 47,5 MW.

Przedsiębiorca (...)S.A. przeprowadził postępowanie, w toku którego, dokonał analizy możliwości przyłączenia ww. farmy wiatrowej w oparciu o dokument „Ekspertyza wpływu przyłączenia farmy wiatrowej „K.” o mocy 48 MW na pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego”. Ekspertyza ta, wykonana przez niezależny od przedsiębiorcy podmiot, wykazała, że już przed uruchomieniem farmy wiatrowej K., we wszystkich analizowanych trzech wariantach, przeciążeniu ulegają niektóre linie 110 kV na terenie (...) S.A.. Ekspertyza wskazała na konieczność podjęcia działań modernizacyjnych (zwiększenie mocy przesyłowej) wynikających z pracy sieci w stanie wyjściowym bez pracy farmy wiatrowej „K.”. Przyłączenie farmy wiatrowej „K.” powoduje generalnie dociążenie poszczególnych linii 110 kV w wariantcie I rozwoju energetyki wiatrowej, dla kilku linii 110 kV wymagane będzie w związku z tym podjęcie dodatkowych modernizacji lub przebudów sieci. Z ekspertyzy wynika ponadto, że stopień obciążenia (przeciążenia) linii 110 kV w analizowanych stanach remontowych n-2, jest obecnie wyższy niż dla stanów n-1, a uruchomienie analizowanej farmy wiatrowej „K.” spowoduje dalsze nawarstwienie się przeciążeń wielu linii 110 kV. Skutkuje to tym, że modernizacje oraz przebudowy sieci 110 kV zapewniające poprawną jej pracę w stanach normalnych oraz poawaryjnych n-1, są dla analizowanych układów pracy n-2 dalece niewystarczające.

W toku postępowania (...) S.A.sporządziła dokument „Warunki przyłączenia do sieci elektroenergetycznej (...) S.A.Oddział w K.”, dotyczący obiektu farma wiatrowa „K.”, określający warunki konieczne do dokonania przyłączenia farmy wiatrowej do sieci elektroenergetycznej przedsiębiorcy (k. 73-84). Dokument powyższy był przedmiotem uzgodnień z przedsiębiorcą (...) S.A.(k. 71-72, 84). Powyższe warunki przyłączenia nie wyszły jednak poza fazę projektu i nie zostały „wydane” powodowi. Z uwagi na powyższe pismem z 1 września 2009 r. nr (...)przedsiębiorca odmówił powodowi zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farmy wiatrowej „K.” o mocy 47,5 MW z uwagi na brak warunków technicznych.

Wobec zaistniałej sytuacji powód zwrócił się do Prezesa URE o rozstrzygnięcie zaistniałego sporu dotyczącego odmowy przyłączenia do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej farmy wiatrowej „K.”, poprzez orzeczenie decyzją o zawarciu umowy o przyłączeniu powyższej farmy wiatrowej do sieci elektroenergetycznej (...) S.A.i zobowiązanie (...) S.A.do wydania warunków przyłączenia do sieci farmy wiatrowej.

W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego Prezes URE w decyzji z dnia 24 marca 2010 r. stwierdził, że na przedsiębiorcy energetycznym nie ciąży w rozpatrywanym przypadku obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej farmy wiatrowej „K.”, z uwagi - przede wszystkim - na

stwierdzony brak warunków technicznych przyłączenia farmy wiatrowej do sieci przedsiębiorcy. Rozstrzygnięcie powyższe to Sądu zaskarżył (...)Biuro Usług Inwestycyjnych sp. z o.o. w S..

W toku postępowania sądowego ustalono, że z technicznego punktu widzenia nie istniały uprzednio i nie istnieją obecnie techniczne warunki przyłączenia farmy wiatrowej „K.” o mocy 47,5 MW do sieci elektroenergetycznej 110 kV zainteresowanego. Przyłączenie farmy wiatrowej w chwili obecnej do sieci miałooby negatywny wpływ na już obecnie przeciążoną sieć dystrybucyjną 110 kV – czyli na pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, a w szczególności na pracę sieci elektroenergetycznych 110 kV należących do (...) S.A.oraz sąsiedniego operatora dystrybucyjnego (...) Sp. z o.o.– wskutek wzrostu nawarstwienia się przeciążeń wielu linii 110 kV, co w konsekwencji mogłoby doprowadzić do wzrostu awaryjności sieci dystrybucyjnej 110 kV, a tym samym do niezapewnienia przez (...) S.A.gwarantowanego bezpieczeństwa zasilania odbiorców w energię elektryczną. Z technicznego punktu widzenia możliwość przyłączenia farmy wiatrowej „K.” do sieci dystrybucyjnej 110 kV będzie istniała:

a) po modernizacji (rozbudowie) sieci 110 kV (po likwidacji przeciążeń linii 110 kV) w zakresie, o którym mowa pkt 7.1b projektu warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej (...) S.A.Oddział w K.dla przyłączanego obiektu farmy wiatrowej „K.” z dnia 09.10.2008 r., tj. obejmującym: dostosowanie do temperatury pracy przewodów roboczych +80°C na linii relacji J.P.- J.Wschód ((...)), przebudowanie linii relacji J.P.- P.((...)) na linię z przewodami 240 mm² dostosowanymi do temperatury pracy +80°C, oraz wymiana przekładnika, przebudowanie linii O.- P.((...)) na linię z przewodami 240 mm² dostosowanymi do temperatury pracy +80°C. Z uwagi na fakt, że „Ekspertyza (...)” wykazała w stanach awaryjnych n-1 pracy sieci elektroenergetycznej konieczność przebudowy dodatkowych odcinków sieci 110 kV, nie można wykluczyć, że konieczna będzie również modernizacja dodatkowych linii 110 kV należących do (...), a także (...) sp. z o.o.

b) po wybudowaniu przyłącza w zakresie, o którym mowa w pkt 7.1a projektu warunków przyłączenia oraz po wybudowaniu (...)K.-Farma (...)na terenie projektowanej farmy wiatrowej, w zakresie, o którym mowa w pkt 7.2 projektu warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej (...) S.A.Oddział w K.dla przyłączanego obiektu Farmy Wiatrowej „K.” z dnia 09.10.2008 r.;

c) po spełnieniu wszystkich pozostałych wymagań technicznych określonych w projekcie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej (...) SAOddział w K.dla przyłączanego obiektu Farmy Wiatrowej „K.” z dnia 09.10.2008 r.

Inwestycje w przebudowę sieci dystrybucyjnej 110 kV należących do (...) S.A.wymagane do wprowadzenia mocy farmy wiatrowej zostały ujęte w Projekcie Planu Rozwoju na lata 2011-2015. W przypadku, jeżeli powyższy plan zostanie uzgodniony przez Prezesa URE, pojawi się możliwość przyłączenia farmy wiatrowej do sieci 110 kV, z tym jednak zastrzeżeniem, że będzie to możliwe tylko w przypadku, jeżeli techniczne możliwości podłączenia będą istniały także po stronie (...) Sp. z o.o.

(dowód: opinia techniczna biegłego M.J. H.k. 172 -296, Ekspertyza wpływu przyłączenia farmy wiatrowej „K.” o mocy 48 MW na pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego z maja 2008 r.,)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności: pismo przedsiębiorcy (...) S.A.w W.z dnia 3 lutego 2009 r. (k. 71-72), dokument „Warunki przyłączenia do sieci elektroenergetycznej (...) S.A.Oddziału w K.” z dnia 9 października 2008 r. (k. 73-84), opinię techniczną biegłego mgr inż. M.J. H.(k. 172-296), akta postępowania administracyjnego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, Ekspertyzę wpływu przyłączenia farmy wiatrowej „K.” o mocy 48 MW na pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego.

Sąd uznał za w pełni wartościowy dowód z opinii biegłego mgr inż. M. J. H.. W ocenie Sądu opinia powyższa zawiera odpowiedzi na wszystkie postawione biegłemu pytania, jest pełna i wyczerpująca, niesprzeczna oraz została sporządzona przez osobę, która posiada wiedzę specjalistyczną. W toku procesu opinia powyższa spotkała się z zarzutami ze strony powoda, który w piśmie z dnia 24 lipca 2012 r. (k. 317-319) zgłosił do niej zastrzeżenia. Powód wskazał, że dużą część opinii stanowią rozważania o charakterze prawnym – co nie powinno być przedmiotem opinii

technicznej, natomiast pozostała część pisma procesowego powoda polega na przedstawieniu własnej interpretacji płynących z opinii wniosków. Jednocześnie w pkt. 2 pisma powód jednoznacznie wskazuje, że co do zasady nie kwestionuje wyników przeprowadzonej uprzednio na zlecenie (...) S.A. „Ekspertyzy (...)”, jak i samej opinii biegłego.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu według art. 233 §1 k.p.c.. Sąd dokonując oceny powyższej opinii kontrolował treść wypowiedzi biegłego pod kątem ich zgodności z zasadami logiki, poziomu jego wiedzy, motywacji stanowiska czy podstaw opinii (vide wyrok SN z dnia 15 listopada 2000 r. sygn. akt IV CKN 1383/00 LEX nr 52544). W ocenie Sądu wnioski płynące z opinii są logiczne i korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym – w szczególności „Ekspertyzą wpływu przyłączenia farmy wiatrowej „K.” o mocy 48 MW na pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego”, a także są niesprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Sąd nie powziął jakichkolwiek wątpliwości co do profesjonalizmu biegłego, który pełni funkcję biegłego sądowego przy Sądzie Okręgowym w Elblągu oraz Sądzie Okręgowym w Warszawie.

Wartość pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie była przez z strony kwestionowana, a w ocenie Sądu jest on wystarczający do wydania w niniejszej sprawie prawidłowego rozstrzygnięcia.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie powoda podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r., Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059) „ Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne odmówi zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić o odmowie jej zawarcia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i zainteresowany podmiot, podając przyczyny odmowy.” . Przepis powyższy nakłada na wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, gwarantując podmiotom ubiegającym się o przyłączenie do sieci prawo do uzyskania takiego przyłączenia, a w konsekwencji możliwość zawarcia umowy, na podstawie której, odbywać się będzie dostarczanie lub odbiór paliw lub energii. W świetle powyższego przepisu, publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci ciąży na przedsiębiorstwie energetycznym zajmującym się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii, zarówno wtedy, gdy z wnioskiem o wydanie warunków przyłączenia i zawarcie umowy o przyłączenie występuje odbiorca, a więc podmiot, który zamierza pobierać energię, jak i wtedy, gdy z wnioskiem takim występuje podmiot, który planuje prowadzić działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu energii elektrycznej i wprowadzaniu jej do systemu. Obciążający przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie nie ma charakteru bezwzględny. Z treści art. 7 ust. 1 i 3 prawa energetycznego wynika, że obowiązek ten istnieje wówczas, gdy zostaną spełnione łącznie warunki określone w tych przepisach. Ustawodawca zaliczył do nich:

- 1) istnienie warunków technicznych i ekonomicznych przyłączenia do sieci i dostarczania paliw lub energii,
- 2) spełnianie przez podmiot żądający zawarcia umowy warunków przyłączenia do sieci i odbioru,
- 3) dysponowanie tytułem prawnym do korzystania z nieruchomości, obiektu lub lokalu, do których paliwa gazowe lub energia mają być dostarczane.

W przypadku stwierdzenia braku spełnienia przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci któregośkolwiek z ww. warunków, od których uzależnione jest istnienie publicznoprawnego obowiązku zawarcia umowy o przyłączenie, przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione jest do odmowy zawarcia umowy. W przypadku warunków technicznych i ekonomicznych przyłączenia oceny ich istnienia dokonuje przedsiębiorstwo energetyczne.

Zgodnie z art. 7 ust. 3a prawa energetycznego podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci składa przedsiębiorstwu energetycznemu wniosek o określenie warunków przyłączenia. Ocena, czy istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci, jest dokonywana przez przedsiębiorstwo po złożeniu przez podmiot tego wniosku wraz z wymaganymi dokumentami. Kolejnym warunkiem niezbędnym do stwierdzenia istnienia publicznoprawnego obowiązku przedsiębiorstwa energetycznego zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, jest potwierdzenie spełnienia możliwości odbioru paliw lub energii przez urządzenia, sieci lub instalacje należące do podmiotu ubiegającego się o przyłączenie. Warunki przyłączenia wydawane są przez przedsiębiorstwo energetyczne po rozpatrzeniu wniosku podmiotu ubiegającego się o przyłączenie. Warunki te określają aspekty techniczne przyłączenia stosownie do okoliczności konkretnego przypadku, przy czym ze względu na bezpieczeństwo sieci i niezawodność dostaw prawo do ich kształtowania należy do przedsiębiorstwa energetycznego. W przypadku systemu elektroenergetycznego szczegółowe kwestie wydawania warunków technicznych przyłączenia oraz wymagań technicznych stawianych urządzeniom, sieciom i instalacjom podmiotów ubiegających się o przyłączenie reguluje Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. Nr 93, poz. 623 ze zmianami).

W rozpatrywanej przez Sąd sprawie, powód złożył przedsiębiorcy energetycznemu (...) S.A. w dniu 14 lutego 2007 r. wniosek o określenie warunków przyłączenia do jego sieci elektroenergetycznej zespołu elektrowni wiatrowych „K.” o mocy 48 MW (wniosek później został zmieniony w zakresie mocy zespołu elektrowni wiatrowych). Celem ustalenia wpływu przyłączenia powyższych elektrowni wiatrowych na pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego na zlecenie przedsiębiorcy została opracowana „Ekspertyza (...)”. Z treści powyższej ekspertyzy płynął wniosek, że brak jest warunków technicznych przyłączenia do sieci elektroenergetycznej farmy wiatrowej projektowanej przez powoda z uwagi na istniejące już przed ewentualnym przyłączeniem farmy wiatrowej przeciążenia niektórych linii przesyłowych 110 kV na terenie działania przedsiębiorcy (...) S.A. W celu umożliwienia przyłączenia farmy wiatrowej projektowanej przez powoda do sieci elektroenergetycznej (...) konieczny jest szereg remontów i modernizacji infrastruktury przesyłowej, które nie były objęte Planem Rozwoju na lata 2008-2011. Wnioski powyższe potwierdza zasięgnięta w toku procesu opinia biegłego mgr inż. M.J. H.. Z powyższego wynika jednoznacznie, że tak uprzednio, jak i w chwili obecnej nie została spełniona wynikająca art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego przesłanka istnienia technicznych warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej. Brak tej przesłanki, czyni zasadną odmowę zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej farmy wiatrowej „K.”, z uwagi na brak w tym przypadku publicznoprawnego obowiązku ciążącego na przedsiębiorcy elektroenergetycznym zawarcia takiej umowy.

Jednocześnie w toku procesu powód podnosił, że przedsiębiorca (...) S.A. opracował w będącej przedmiotem sporu sprawie „Warunki przyłączenia do sieci elektroenergetycznej (...) S.A. Oddział w K.” numer (...). W ocenie powoda opracowanie przez zainteresowanego warunków technicznych przyłączenia oraz dodatkowo uzgodnienie ich z operatorem sieci przesyłowej dowodzi, że zainteresowany dostrzegал istnienie warunków technicznych przyłączenia do swojej sieci farmy wiatrowej „K.”, ponieważ w przeciwnym razie nie sporządzał by powyższego dokumentu i tym bardziej nie dokonywał by jego uzgodnień. Zdaniem Sądu pogląd powoda jest błędny. (...) S.A. nie wydała powodowi warunków technicznych przyłączenia, a jedynie w następstwie wpłynięcia wniosku powoda o przyłączenie rozpoczęła wewnętrzne postępowanie mające na celu wyjaśnienie, czy istnieją m. in. warunki techniczne przyłączenia. W toku tego postępowania sporządzono „Ekspertyzę wpływu przyłączenia farmy wiatrowej „K.” o mocy 48MW na pracę Krajowego Systemu Elektroenergetycznego” a także projekt warunków przyłączenia, który był uzgadniany z operatorem systemu przesyłowego. Stworzenie warunków przyłączenia wymaga bowiem uzgodnień z operatorem systemu przesyłowego i uzgodnienia te następują przed ostatecznym wydaniem warunków przyłączenia - celem więc ewentualnego stworzenia ostatecznej wersji warunków przyłączenia, dokonywano uzgodnień z operatorem systemu przesyłowego projektu warunków przyłączenia farmy wiatrowej „K.”.

W oparciu o wskazane wyżej dokumenty doszło do ustalenia, że warunki techniczne przyłączenia farmy wiatrowej „K.” do sieci operatora nie istnieją – i dlatego odpowiedź (...) na wniosek powoda o zawarcie umowy o przyłączenia do sieci elektroenergetycznej farmy wiatrowej była negatywna.

W odpowiedzi na pozew z dnia 3 stycznia 2012 r. pozwany wskazał, że jego decyzja rozstrzygająca, iż odmowa zawarcia umowy przez (...) S.A. z powodów o przyłączenie farmy wiatrowej „K.” była uzasadniona, co dodatkowo potwierdza okoliczność niespełnienia przez powoda warunków formalnych wprowadzonych art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 21, poz. 104). W ocenie Sądu argumentacja pozwanego jest w tym przypadku chybiona.

Ustawa z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw wprowadziła zmiany w prawie energetycznym istotne dla podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci. W szczególności wprowadziła zasadę, że podmiot ubiegający się o przyłączenie źródła do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym wyższym niż 1 kV wnosi zaliczkę na poczet opłaty za przyłączenie do sieci, zwaną dalej "zaliczką", w wysokości 30 zł za każdy kilowat mocy przyłączeniowej określonej we wniosku o określenie warunków przyłączenia (art. 7 ust 8a). Zmienione prawo energetyczne, postawiło podmiotom ubiegającym się o przyłączenie źródła do sieci, także wymóg dołączenia do wniosku o przyłączenie dokumentów potwierdzających dopuszczalność lokalizacji danego źródła energii na terenie objętym planowaną inwestycją, w szczególności złożenia wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo, w przypadku braku takiego planu, decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu dla nieruchomości określonej we wniosku, jeżeli jest ona wymagana na podstawie przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art. 7 ust 8d). Data wniesienia zaliczki w myśl nowych uregulowań jest początkową datą biegu terminu w jakim przedsiębiorstwo energetyczne ma obowiązek wydać warunki przyłączenia do sieci (odpowiednio 30 lub 150 dni art. 7 ust 8g). Obowiązek niezwłocznego zwrotu zaliczki powstaje po stronie przedsiębiorstwa energetycznego w przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne odmówi wydania warunków przyłączenia lub zawarcia umowy o przyłączenie z powodu braku technicznych lub ekonomicznych warunków przyłączenia. Jeśli natomiast przedsiębiorstwo to wyda warunki przyłączenia po terminie, to jest obowiązane do wypłaty odsetek od wniesionej zaliczki liczonych za każdy dzień zwłoki w wydaniu tych warunków. Jeśli z kolei wydane warunki przyłączenia będą przedmiotem sporu między przedsiębiorstwem energetycznym a podmiotem ubiegającym się o ich wydanie, to przedsiębiorstwo zwróci pobraną zaliczkę wraz z odsetkami po rozstrzygnięciu sporu na korzyść podmiotu ubiegającego się. Zaliczki nie musi jednak zwracać o ile nastąpi przyłączenie (art. 7 ust 8j).

W związku z nowym ukształtowaniem obowiązków nałożonych na podmioty ubiegające się o przyłączenie ustawodawca w ustawie nowelizującej zawarł przepisy intertemporalne, regulujące sposób postępowania w przypadku spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia ustawy w życie. Zgodnie więc z art. 20 ustawy nowelizującej do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy tej ustawy. Z kolei zgodnie z art. 7 tej samej ustawy, jeżeli podmiot, ubiegający się o przyłączenie źródła do sieci elektroenergetycznej, przed dniem wejścia w życie ustawy złożył wniosek o określenie warunków przyłączenia, otrzymał warunki przyłączenia, których ważność upływa nie wcześniej niż z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy, ale nie zawarł umowy o przyłączenie do sieci, wnosi zaliczkę w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli powyższy podmiot, przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej złożył wniosek o określenie warunków przyłączenia i nie zostały mu wydane warunki przyłączenia do sieci, wnosi zaliczkę oraz dostarcza, w terminie 180 dni od dnia wejścia w życie ustawy, właściwemu przedsiębiorstwu energetycznemu dokument, o którym mowa w art. 7 ust. 8d ustawy Prawo energetyczne, wskazujący na możliwość lokalizacji inwestycji, której dotyczy wniosek o określenie warunków przyłączenia. W przypadku niewniesienia zaliczki w terminie określonym w ust. 1 art. 7 - warunki przyłączenia tracą ważność; niewniesienia zaliczki lub niedostarczenia dokumentu, o którym mowa w art. 7 ust. 8d ustawy Prawo energetyczne, w terminie, o którym mowa w ust. 2 art. 7 - wniosek o przyłączenie pozostawia się bez rozpatrzenia.

Z zestawienia powyższych regulacji, w ocenie Sądu wynika, że po stronie powoda nie wystąpił obowiązek uzupełnienia wniosku o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci o zaliczkę na poczet opłaty za przyłączenie do sieci, oraz dokumentów o których mowa w art. 7 ust. 8d ustawy Prawo energetyczne. Nowelizacja ustawy Prawo energetyczne weszła w życie w dniu 11 marca 2010 r. Decyzja Prezesa URE - skarga na którą jest przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie - została wydana w dniu 24 marca 2010 r., natomiast odmowa przyłączenia farmy wiatrowej

„K.” do sieci elektroenergetycznej (...)nastąpiła w piśmie z dnia 1 września 2009 r. Wynika z powyższego, że w dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej, powód znajdował się w sytuacji, w której wydano już wobec niego decyzję odmowną o przyłączeniu. Trudno wyobrazić sobie więc, by miał on uzupełniać wniosek o przyłączenie, o zaliczkę na poczet opłaty za przyłączenie oraz dokumenty o których mowa w art. 7 ust. 8d ustawy Prawo energetyczne w sytuacji, kiedy uzyskał w przedmiocie przyłączenia decyzję odmowną. Dodatkowo - jak już wskazano wyżej – zgodnie z art. 7 ust. 8j znowelizowanej ustawy Prawo energetyczne w przypadku, gdy przedsiębiorstwo energetyczne odmówi wydania warunków przyłączenia lub zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie z powodu braku technicznych lub ekonomicznych warunków przyłączenia, jest obowiązane niezwłocznie zwrócić pobraną zaliczkę. W tej sytuacji nielogicznym było by oczekiwanie, że powód uzupełni wniosek o przyłączenie do sieci o zaliczkę na poczet opłaty za przyłączenie, w sytuacji, kiedy zaktualizował się już po stronie przedsiębiorstwa energetycznego obowiązek zwrotu pobranej zaliczki.

Odnosząc się do zarzutów powoda dotyczących naruszenia przez Prezesa URE przepisów procedury administracyjnej, należy stwierdzić, że ewentualne naruszenie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania administracyjnego nie jest przedmiotem postępowania przed tutejszym Sądem i nie stanowi samoistnej podstawy uchylecia decyzji w tym postępowaniu. Wniesienie odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna postępowanie sądowe, w którym Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznaje sprawę od nowa, w zakresie zarzucanej praktyki. Dlatego wniosek powoda o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji Prezesa URE oparty o naruszenie przez Prezesa w toku postępowania administracyjnego przepisów k.p.a. nie może być w toku niniejszego postępowania uwzględniony.

Z powyższych względów na podst. art. 479⁵³ §1 k.p.c. orzeczono jak w pkt. 1 sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 108 § 1 k.p.c., obciążając nimi w całości powoda stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Zgodnie z art. 98 § 3 w zw. z art. 99 k.p.c. do kosztów tych zaliczono koszty zastępstwa procesowego pozwanego oraz zainteresowanego w wysokości po 360 zł określonej w § 14 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349 ze zm.).

SSO Małgorzata Perdion - Kalicka